

[Indenrigsministeren]

Denne ordning indebærer således, at forudsætningerne for den nu iværksatte samordning af lokaltrafikken er til stede således, at det er muligt for det styrende organ, hovedstadsrådet, at gøre den kollektive trafik i området til et alternativ til den individuelle trafik, hvilket må anses for betydningsfuldt. De væsentlige ændringer i hovedstadsrådets trafikordning, der er sket, efter at hovedstadsrådet overtog ansvaret for al kollektiv trafik i området, har da således også bevirket, at der er sket en ikke ubetydelig tilgang af passagerer til den kollektive trafik. Denne udvikling har kunnet konstateres allerede for den i landet som helhed i 2. halvår af 1979 konstaterede store passagertilgang til den kollektive trafik, der er en følge af den almindelige samfundsudvikling, herunder udviklingen på energipriser og -afgifter samt den almindelige økonomiske stramning.

Hovedstadsrådets opgaver på *sygehusplanlægningsområdet* har en anden karakter end rådets øvrige planlægningsområder. Hovedstadsrådet er således ikke her den primære planlægningsmyndighed, men har den særlige opgave at samordne de 5 sygehuskommuners sygehusplaner til en fælles sygehusplan for hele hovedstadsområdet. Denne opgave har været særlig vanskelig og har foreløbig resulteret i, at indenrigsministeriet i juli måned 1979 godkendte den af hovedstadsrådet udarbejdede grovskitse til en overordnet sygehusplan for hovedstadsrådets sygehusvæsen. Afslutningen af dette sygehusplanlægningsarbejde vil for den nuværende planlægningsrundes vedkommende dog først være afsluttet i løbet af 1980, hvor hovedstadsrådet skal fremsende alle områdets sygehusplaner til indenrigsministeriet med sine afsluttende bemærkninger.

En af grundene til, at det har været særlig vanskeligt at foretage denne samordning af sygehusplanlægningen i hovedstadsområdet, er, at der i de seneste tiår uden en egentlig fælles planlægning er blevet bygget 3 nye store sygehuse i hovedstadsområdet, og at udviklingen i befolkningstallet dernæst har været stagnerende og i det indre hovedstadsområde faldende, således at der er skabt risiko for en overforsyning af sygehussenge i hovedstadsområdet. Hertil kommer, at der har været usikkerhed omkring den fremtidige anvendelse af de statslige sygehuse i området, righospitalet, Finseninstitutet og Orto-

pædisk hospital i København, hvor regeringen i denne samling har fremlagt sine forslag i folketinget.

Disse særlige forhold har haft til følge, at rådet har måttet udarbejde en selvstændig »skitse« til den overordnede plan på basis af oplysninger fra sygehuskommunerne og de statslig hospitaler og i samarbejde med disse. I øvrigt bevirker det forhold, at hovedstadsrådet ikke har driftskompetencen og kun en del af planlægningskompetencen, at rådets arbejde er særlig vanskeligt, hvilket har medvirket til, at indenrigsministeriet ved en række skrivelser successivt har måttet beskrive rådets planlægningskompetence udførligt.

Udvalget har på dette område konkluderet, at det på nuværende tidspunkt må konstateres, at det med den struktur, der gælder på området, har været muligt at tilvejebringe en samlet, overordnet ramme for den videre sygehusplanlægning i hovedstadsområdet.

Afslutningsvis skal nævnes, at det er udvalgets vurdering, at der ikke er grundlag for at formode, at det *administrative apparat*, der er etableret til løsningen af de kommunale opgaver, hovedstadsrådet har overtaget, skulle lægge beslag på flere personalemæssige ressourcer, end der ellers ville have været behov for. I denne forbindelse skal det specielt fremhæves, at der med henblik på at begrænse personalebehovet hos hovedstadsrådet samt for at udnytte allerede eksisterende sagkundskab på en række områder ydes teknisk bistand til hovedstadsrådets administration fra regionens 3 amtskommuner og Københavns og Frederiksberg kommuner.

3. Udtalelser fra hovedstadsrådets kommuner og amtskommuner.

I forbindelse med rapportens offentliggørelse omkring årsskiftet 1979-80 sendtes den til kommuner og amtskommuner i hovedstadsområdet samt til hovedstadsrådet selv og til de to kommunale organisationer, Amtrådsforeningen i Danmark og Kommunernes Landsforening. I den skrivelse, hvormed rapporten blev fremsendt, oplystes det, at der i foråret 1980 skulle gives folketinget en redegørelse om hovedstadsrådet på grundlag af rapporten, og kommunerne og amtskommunerne i hovedstadsområdet opfordredes ligesom de to kommunale organisationer og hovedstadsrådet selv til at fremkomme